

APORTACIONS ENTRE LA PSICOMOTRICITAT I ALTRES DISCIPLINES

*Què aporta la **Psicomotricitat**?*

Teràpia Ocupacional

Atenció Precoç

Psicologia

Educació Especial

Fisioteràpia

Educació Social

Educació Lliure

Logopèdia

Massatge infantil

Escoles

*Què aporta la **vostra professió**?*

DISSABTE 4 d'octubre
de 9 a 15h

Lloc: Escola Frutuós Gelabert c/ Sardenya 368 cantonada amb c/Indústria. Barcelona.

Metro: L4 Verdguer; L5 Sagrada Família; L2 Sagrada Família

PREU INSCRIPCIÓ: 10 euros

DESTINATARIS:

Professionals de l'àmbit:

-educatiu i socioeducatiu: mestres, professors, logopedes, psicomotricistes, pedagogs, educadors i treballadors socials;

-sanitari i terapèutic: terapeutes ocupacionals, psicòlegs, psicoanalistes, metges, psiquiatres i infermeria;

-artístic i investigadors en els camps de l'expressió, la comunicació i la creació;

PROGRAMA:

9h Entrega documentació

9.15h Inauguració institucional:

Joaquim Serrabona

Coordinador postgrau en Teràpia Psicomotriu. Universitat. Ramon Llull.

Iolanda Vives

Coordinadora formació AEC-ASEFOP

9.30h Conferència inaugural: **"d'on venim?"**

10.15h Taules rodones homogènies: **què aporta la psicomotricitat?**

Prevenió i Atenció Precoç

moderació: Anna Luna i Magda Mataix

Educació lliure, social i escoles

moderació: Verónica Antón i Marta Pascual

Psicologia, EE i teràpies

moderació: Josep Rota, Pilar Crespo i Àngels Morral

Fisioteràpia, logopèdia, massatge infantil i teràpia ocupacional

moderació: Maria Baladas, Natuca Vazquez

i Estefania Montiel

11.30h Descans i refrigeri

12h Taules rodones homogènies: **què aporta la vostra professió?**

Prevenió i Atenció Precoç

moderació: Anna Luna i Magda Mataix

Educació lliure, social i escoles

moderació: Verónica Antón i Marta Pascual

Psicologia, EE i teràpies

moderació: Josep Rota, Pilar Crespo i Àngels Morral

Fisioteràpia, logopèdia, massatge infantil i teràpia ocupacional

moderació: Maria Baladas, Natuca i Estefania Montiel

moderació: Joaquim Serrabona i Iolanda Vives

13.15h Col.loqui i posta en comú

13.45h Conferència final: **"lo específic de la PPA"**

Jose Angel Rodríguez Ribas

Metge, Psicoanalista i Psicomotricista. Formador PPA

14.30h Acabament lúdic.

*Alguna de les participacions pot ser modificada

INFORMACIÓ I MATRICULACIÓ: Inscripció per ordre de pagament.

Preu inscripció: 10€. Cal efectuar el pagament al Núm. Compte:

La Caixa 2100 1007 15 0200084284 indicant el vostre nom i "jornada 4 octubre 2014".

de l'1 de setembre fins a l'inici de la jornada en:

email de l'AEC: aec.psicomot@gmail.com

al telèfon 93 352 02 19

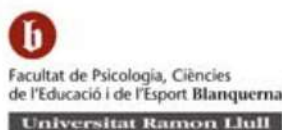
www.aecassociacio.org

CERTIFICACIÓ I AVALUCIÓ:

-S'atorgaran certificats de participació amb un mínim d'assistència del 80%, l'enquesta avaluativa i aprofitament satisfactori segons ho consideri el professor titular.

-Els cursos han estat presentats al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, a fi de ser reconeguts a efectes administratius.

ORGANITZA:

Amb la col·laboració:

JORNADA D'INTERCANVI: Aportacions entre la psicomotricitat i altres disciplines

“Per poder avançar cap el futur s’ha de conèixer el passat...sense quedar-se, per agafar referències que ens impulsin a seguir transitant i renovant”.

Aquestes paraules van inaugurar la jornada que vam organitzar el 4 d’octubre 2014 i que va reunir persones en formació i persones ja formades de diferents col·lectius que complementen la seva formació de base amb la psicomotricitat.

Les nostres arrels venen del projecte i formacions que l’Escola Municipal d’Expressió “Carme Aymerich” des dels anys 60 amb les germanes Aymerich i des dels 80 amb Artur Acevedo van liderar moviments de renovació pedagògica i formació permanent del professorat amb caires dinàmics, revolucionaris i creatius des de les arts, el cos i els diferents llenguatges.

Na Katty Homar, formadora de psicomotricistes, va arribar a l’Escola d’Expressió de la mà de na Carme i amb l’Artur i transversalment va seguir i segueix fomentant el coneixement i formació en la Pràctica Psicomotriu de la línia del professor Bernard Aucouturier.

Varies generacions han passat i aquest acte es un homenatge a aquests companys de ments amples, il·lusionades i clarividents. Es un reconeixement dels que ens vàrem precedir i un recolzament a qui esteu en el camí.

Quin reconeixement te la psicomotricitat?.- Berruezo (2000) que va ser president de la Federació de Asociaciones de psicomotricistas del Estado Español indicava: *“la psicomotricidad no es una carrera universitaria, ni existe titulación oficial alguna que faculte para el desempeño de la profesión de psicomotricista”*. I resumeix el perfil professional del psicomotricista com:

“El psicomotricista es el profesional que se ocupa con competencias propias,, mediante los recursos específicos derivados de su formación, de abordar a la persona, cualquiera que sea su edad, desde la mediación corporal y el movimiento.”...“ La intervención del psicomotricista va dirigida tanto a

sujetos sanos como a quienes padecen cualquier tipo de trastorno, limitación o discapacidad y su trabajo puede desarrollarse individual o grupalmente, en calidad de profesional libre o integrado en instituciones educativas o sociosanitarias.” (Berruezo 2000).

“La Pràctica Psicomotriu es un autentica psicoteràpia per la via corporal”. (J. A. Rodriguez 2011)

Hem de remarcar que en altres països, els psicomotricistes tenen el mateix estatus professional i laboral que altres terapeutes especialitzats i es una carrera universitària, per tant professionalitzadora.

Cada vegada hi ha més presència en les Universitats Espanyoles de cicles formatius de grau mitjà, estudis de Grau, postgraus i màsters amb continguts específics de psicomotricitat.

En el nostre país, la nostra professió universitària de base es qui ens avala la exercitació en la nostra professió i la psicomotricitat un recurs interessant i complementari en el nostre àmbit de treball: detecció, prevenció i atenció precoç; educació i socioeducació; sanitat i teràpia; llenguatges i arts.

Tenim necessitat d'una construcció d'una identitat professional!.

Les nostres eines i estratègies:

- ✓ el cos i l'acció,
- ✓ el joc i l'activitat motriu espontània,
- ✓ actituds no directives,
- ✓ respecte per la globalitat, integritat i particularitat de cada persona,
- ✓ observació interactiva

formen part d'altres àmbits de treball...a les hores quina es la nostra autenticitat, el genuí de la nostra pràctica?

En les diferents taules rodones que es van organitzar hi han respostes comunes i altres més específiques:

Respecte a l'infant i els seus entorns:

- Tenir una visió i comprensió global de l'infant, una mirada ampla i integradora i el reconeixement de la persona com a ser únic, original i amb el seu món intern.
- Respectar el ritme del nen, no envair i poder agafar distància. Contenim emocions i donem temps i confiança, el nen evoluciona!. Una actitud empàtica i creant un vincle únic i real amb l'infant, reconeixent-lo, respectant el seu ritme d'aprenentatge, la relació privilegiada que

s'estableix entre l'adult i l'infant.

- Comprendre la part més personal de l'infant i els seus entorns: família i escola des de la competència i no des de la falta.
- Aproximació de la psicomotricitat a les famílies com activitat de apropament i relació amb la comunitat educativa.
- Ajuda i enriqueix en el treball amb famílies. Aporta noves estratègies.
- El valor de que l'infant pugui ser parlat, el valor de la paraula.

Respecte al cos i al joc:

- Facilitar l'expressió del món intern a partir del cos. El desig de comunicar i donar sentit a l'expressivitat motriu.
- Acompanyar en la construcció del cos i de la identitat que es un camí, un procés a recórrer.
- Permetre posar en joc el diàleg tònic emocional, engramat en l'estructura tònica i corporal de l'infant a partir de la seva història de relacions, en un context diferent i amb un adult divers.
- Una mirada sobre un cos, que emocionat, es mou i s'expressa, motivat per un desig inconscient.
- Oferir dinàmiques de joc i comunicació diferents per retrobar el plaer de relacionar-se
-
- Donar importància al joc compartit i l'activitat motriu espontània.
- Valoració dels jocs d'oposició i separació

Respecte al sistema d'accions i d'actituds:

- Estratègies psicomotrius pel treball terapèutic i pel treball preventiu i educatiu
- Establir la necessària i vital vinculació mitjançant les ressonàncies tonico-afectives.
- Treballar des de la competència i no des de la falta, el símptoma.
- Utilitzar la mirada psicomotriu, la calma psíquica i la bona distància que obra.
- Aportar amb els paràmetres psicomotors i els diferents nivells d'objectivitat informació de la persona, i poder fer referència i posar en comú quan parlem amb els altres especialistes.
- Integrar les aportacions de les diferents professionals que orienten amb els nens que tenen problemàtiques diverses tant del propi equip en el treball com amb els professionals de fora: escoles, sanitat, social.
- La formació corporal i personal ens aporta més enllà que en el treball amb els nens, també amb la família i altres professionals sentim que tenim més estratègies.
- El cos teòric ens conte les emocions que som capaços de captar. Ens contem més davant els dubtes i conflictes. Sembla que ens fa més sensibles però ens manca més estructura.
- Una actitud empàtica i creant un vincle únic i real amb l'infant, reconeixent-lo, respectant el seu ritme d'aprenentatge, la relació privilegiada que s'estableix entre l'adult i l'infant.
- Mirar, escoltar, jugar, habilitar el cos.

- Intervenció privilegiada des de la via corporal que ens permet treballar amb les persones a nivells arcaics. Treball profund amb l'infant abans de la paraula i del complex d'Edip.
- Dona eines i sentit en la relació entre desenvolupament, evolutiva i joc
- Un espai: la sala en un temps determinat, uns objectes que faciliten el contrast i el donar diversitat de sentits, uns subjectes en relació privilegiada.
- El valor del **plaer com a motor d'aprenentatge** i la idea de que els infants abans dels 7 anys són cos, aprenent mitjançant l'acció i des d'una perspectiva global, lligat amb això sorgia el valor del **joc espontani** com a motor d'aprenentatge i la importància de la conquesta.
- la importància de la **dimensió relacional**, com la psicomotricitat obria, ampliava, estructurava, transformava en les noves metodologies d'educació.
- Importància de supervisar la feina i la relació terapèutica.
- La mirada del psicomotricista: La manera de fer, la mirada global, l'acompanyament des del respecte i l'empatia, l'actitud d'escolta cap a l'infant i cap a nosaltres mateixos, mostrar-se sensible i tenir capacitat de reflexió, fomentar lligams de confiança i coneixement mutu que repercutixin en el fer del dia a dia, en la vida quotidiana.
- Més centrats en el **COM** fer allò que fem!.
- Comprendre que la lectura de les qüestions: a que juga l'infant, del com juga, i amb qui juga...en definitiva, la lectura dels paràmetres psicomotors, va associada a un sentit, a un "perquè" que intentarem entendre. Desentendre per comprendre!.

Respecte a les aportacions des de les altres professions afins:

- la importància de la nostra mirada psicomotriu, en un moment en que semblaria que al cos només se'l mira quan es queixa. Existeix actualment l'augment de diagnòstics i patologies de fibromialgies, de fatigues cròniques, de dolors crònics, de TDAH's, TEA...i aquí és on entrem nosaltres, la nostra figura, que recupera i silenciosament, reivindica, que al cos se l'escolti, que se'l jugui, i en definitiva, que se l'habiti.
- Teràpia Ocupacional: Anàlisi, graduació i adaptació de l'activitat (a nivell motriu, cognitiu-perceptiu, emocional, social,...). Relació amb els diferents entorns de la vida quotidiana.
- Fisioteràpia: Coneixement específic i detallat de la estructura física corporal, anàlisi de les compensacions, de la marxa, la base orgànica i el coneixement anatòmic. Coneixen acuradament els ítems motors.
- Psicologia i psicoteràpia: la interpretació sobre el que expressa el nen i com reflecteix el seu món intern.

- Educació Social: aporten la perspectiva sistèmica i el coneixement dels diferents models de família i societat. Es l'acompanyament des de lo social quan la família no pot fer les seves funcions.
- Logopèdia: Buscadores de més comunicació e interacció. Coneixement sobre les pràxies i la fonologia.

En front a la evidència de la necessitat de construcció d'una identitat professional...cap ha on ha d'evolucionar la formació en psicomotricitat:

- a) Major formació psicomotriu en carreres universitàries, com Educació, Psicologia o Pedagogia, a través de la potenciació de la menció en Psicomotricitat en Educació Infantil, de manera que alguns alumnes puguin posteriorment, ser capaços d'assumir la responsabilitat del treball psicomotor en l'escola.
- b) La potenciació del Màster Universitari en Psicomotricitat (vinculat o no a la educació física), que permeti donar una formació específica i profunda en aquest camp professional, es a dir, acompanyar a l'alumne des de una formació teòrica sòlida vers una formació pràctica que li possibiliti exercir la responsabilitat del treball psicomotor.
- c) Mantenir i fomentar formacions i títols propis que permetin certa flexibilitat formativa i afavoreixin la especificitat psicomotriu.

Us convidem a la **propera jornada** d'intercanvis professionals

que tindrà lloc el dia **3 d'octubre del 2015** de 9 a 15h

escola Fructuós Gelabert: carrer Sardenya 368 cantonada amb Indústria. 08025 Barcelona.

“Semblances i diferències entre psicomotricitat educativa, ajuda i teràpia”

